

Štedrý večer (24. december 2020)

Izaiáš 11, 1-10: „1 Z Izajovho pňa vyženie mládnik a z jeho koreňov vyrastie výhonok. 2 Spočinie na ňom Duch Hospodinov, duch múdrosti a rozumnosti, duch rady a sily, duch známosti a bázne Hospodinovej. 3 V bázni pred Hospodinom bude mať svoju záľubu. Nebude súdiť podľa toho, čo mu oči vidia, a nebude rozhodovať podľa toho, čo mu uši počujú, 4 ale v spravodlivosti bude súdiť slabých a správne vynášať výrok biednym zeme. Biť bude zem palicou svojich úst a bezbožníka usmrtí dychom svojich perí. 5 Spravodlivosť bude pásom na jeho drieku a pravda bude opaskom na jeho bedrách. 6 Vlk bude hosťom u baránka a leopard bude ležať s kozľatom. Teľa, levíča a kŕmny dobytok budú spolu a malý chlapec ich poženie. 7 Krava s medveďom sa budú pásť, ich mladé budú spolu ležať a lev bude žrať slamu ako dobytok. 8 Dojča sa bude hrať nad dierou kobry a batola vystrie ruku nad brloh zmije. 9 Nebudú zle robiť ani škodiť nikde na mojom svätom vrchu, lebo zem bude plná poznania Hospodina, ako vody pokrývajú more. 10 V ten deň pohania vyhľadávajú budú koreň Izajov, ktorý stojí ako koruhva národov, a slávny bude jeho príbytok.“

Milí bratia a milé sestry,

takmer ani jedna veľká biblická udalosť sa neodohráva vtedy, keď sú ľudia, ako sa hovorí, „v pohode“. Keď sa im darí a všetko je v poriadku. **Takmer všetky dôležité udalosti sa rodia v čase krízy.**

Abrám je vo chvíli, keď už v nič nedúfa a stráca akúkoľvek nádej na potomka a nový život, oslovený Bohom, aby opustil Cháran. Dejiny Izraela ako národa, vedeného Mojžišom, sa rodia uprostred egyptského otroctva. Z krízy Izraelského kráľovstva povstáva slávny kráľ Dávid. Uprostred babylonského zajatia mení Boží ľud svoje postoje a radikálne reformuje svoj spôsob prežívania viery.

Uprostred krízy národnej, ale aj osobnej sa rodí betlehemske Dieťa. Národ je už niekoľko rokov pod rímskou nadvládou a krízu prežívajú aj Jozef s Máriou. Jasle nie sú obvyklým miestom pre uloženie novorodenca. Vieme si predstaviť ich strach, obavy a beznádej pri hľadaní nocľahu v Betleheme.

V diskomforte, na dne, v kríze, sa rodí nové – Božie. To nám zvestuje aj náš prečítaný prorocký text – jeho pôvodný posolstvo sa týka dávidovskej kráľovskej dynastie, ktorá bola zdecimovaná. Padla na samé dno. Z dávnej slávy a moci nezostalo už nič – iba rúbanisko. Holé pne, bez známky života.

Po tom, ako sa z nej stala doslova iba obyčajná rodina uprostred Izraela. Po tom, ako bola nesmierne pokorená, sa prebúdzala k novému životu. Z Izajovho pňa, pomenovanom po prapredkovi tohto rodu, rastie mládnik. Nový život, nová nádej.

Evanjelisti toto proroctvo vzťahujú na Pána Ježiša. Ako vieme, Jozef a Mária boli potomkami dávidovskej kráľovskej dynastie, ako je to zdôraznené v evanjeliu.

Tá naozaj stáročiami upadla a v čase pred narodením Pána Ježiša bola už iba obyčajnou rodinou. Keďže Jozef bol tesár, sme predpokladať, že ani jeho rodina nebola nijako bohatá a významná. Pri všetkej úcte k tesárom, vidíme v tom obrovský pád z kráľovského trónu a žezla k tesárskej sekere.

A predsa Boh pozdvihuje aj túto zabudnutú rodinu – práve v nej sa rodí Mesiáš. V Betleheme vyrastá mládnik z pňa Izajovho. Na dne, v neistote a obavách sa rodí niečo nové a veľké.

Sestry a bratia, potiaľto sa to krásne Izaiášovo proroctvo naplnilo. Už takmer dvetisíc rokov sa sme tešiť z mládnika, ktorý vyrástol v dospelého Ježiša z Nazareta.

So zvyškom proroctva je to však už o niečo horšie – **na svete je ešte tak veľa nespravodlivosti a klamstva, vlk ešte stále nežerie slamu a malé dieťa sa ešte stále musí báť leva. Ešte je aj okolo nás tak veľa nepravosti a nepokoja, o čom nás presvedčajú aj predchádzajúce dni.**

Možno sa nám zdá, že je to skôr stále horšie a horšie a my pomaly padáme na samé dno. Je tak veľmi veľa vecí, ktoré nás trápia a boľia. Z mnohého sme smutní a nevieme, čo nám prinesú ďalšie dni.

A predsa sa Ježišovým narodením niečo zmenilo. Vďaka Jeho dielu vykúpenia tu smú byť ľudia, ktorí tú budúcu spravodlivosť a Boží pokoj majú v srdciach, ktorí boli Jeho krvou zmierení s Bohom. Práve títo ľudia sú povolaní k tomu, aby menili tento svet.

Na úvod sme si povedali, že v čase krízy a neistoty Boh koná v nás a medzi nami najväčšie veci. **Možno najmä preto, lebo nám už vtedy nezostáva nič iné, ako spoľahnúť sa na Neho a nie na seba a na svoje schopnosti.**

Čo ak je aj táto chvíľa pre nás časom, v ktorom Boh môže skrze narodené betlehenské Dieťa pokračovať v naplňovaní toho proroctva, ktoré kedysi dávno vyslovil ústami proroka Izaiáša?

Z Izajovho pňa vyrástol mládnik. Máme teda odkiaľ k tomu čerpať silu, pretože sme vierou a krstom naštepení na tento kmeň. Sme každý deň premieňaní Božou láskou, ktorá sa zjavila v Betleheme. Sme byť ňou menení z vlkov na jahniatka, z leopardov na kozliatka a ľudí klamu na ľudí pravdy.

Možno to Izaiášovo proroctvo nedokážeme naplniť po celom svete. **Smieme ho však plniť v našich rodinách, zboroch a pracoviskách.** Byť tými, ktorí sú iní – ak všetci okolo nás klamú, podvádžajú, sú hrubí, vulgárni a násilní, my budme iní – my sa nechajme každý deň premieňať Mesiášom, narodeným v Betleheme.

Bratia a sestry, Boh v kríze koná najväčšie veci. Priznám sa, že pre mňa je dnešný deň nesmierne ťažký, pretože milujem naše spoločné zhromaždenia, milujem spoločný spev vianočných piesní, milujem tú vzácnu atmosféru štedrovečerného kostola, plného ľudí. A teraz toho niet a ja sa pozerám na prázdne lavice. Je to pre mňa ťažké.

Skúsme však uchopiť tento krízový Štedrý večer ako Božiu príležitosť začať v nás veľké veci. Možno mnohé veci nám v našich životoch pripadajú ako vyrúbaná hora, plná suchých pňov – naše vzťahy, plány a túžby sa nám zdajú byť v troskách.

Ak sa však vierou nanovo napojíme na mládnik, na Pána Ježiša, aj na suchom pni našich životov môže vyrásť niečo nové a vzácne.

Moji príbuzní mali dlho vo svojom dome zavesený trochu gýčový obraz, ktorý zobrazuje dávne Izajášovo proroctvo – je na ňom malé dieťa s palmovou ratolesťou, ktoré hladká teliatko, vedľa neho je lev, jahniatko a vlk. Vzadu pokojne spí leopard. Vždy som si predstavoval, že to zažijeme iba po smrti v kráľovstve nebeskom.

V Kristovi to však môže byť naša prítomnosť – to my sme tie šelmy, ktoré on môže zmeniť na nositeľov pokoja. Preto sa vlastne aj narodilo betlehemske dieťa, aby zmenilo naše srdcia a my sme mohli zažiť vo svojich domovoch, rodinách, či zboroch niečo podobné, ako je zobrazené na tom obrázku. Prajem vám, aby ste tento zázrak zažili nielen počas dnešnej štedrej večere, ale aby to bolo niečo trvalé v našich životoch.

Nech na troskách našich životov, vzťahov, zborov i cirkvi dnes začne rašiť mládnik nového života v spravodlivosti a pokoji. Nie z našej sily a schopností, ktoré tak mnohokrát zlyhali, ale z moci Božej, ktorá sa tak predivne dokázala v Betleheme.

Amen.